

3

XX

SALESIÁNSKÝ VĚSTNÍK

SALESIANI BOEMI - VIA MARIA AUSILIATRICE 32 - TOBINO (ITALIA)

Salesiánský spolupracovník

Před 100 lety sv. Jan Bosko zakládal v Turíně své dílo pro záchranu mládeže.

Několik málo kněží, kleriků a laiků sdružilo se v novou řeholní společnost, která se začala nazývat Společností sv. Kratošíka Saleského, poněvadž si vzala za cíl pokračovat v ideálech a v duchu tohoto apoštolského ženevského biskupa a misionáře: získat znovu Kristu moderní lidskou společnost výchovou chlapců, zvláště těch, kteří jsou nejvíce opuštěni; výchovou ale prochnutou zcela duchem laskavosti a dobroty, trpělivosti a shovívavosti, která dovede pochopit a mítí strpení s jejich slabostmi.

V krátké době následovala ženská větev tohoto díla, Společnost Dcer Panny Marie Pomocné, která v téže duchu a týmiž metodami pokračuje po boku salesiánů ve výchově dívek.

Současně založil sv. Jan Bosko třetí větev, kterou nazval Salesiánskými spolupracovníky. V myslí Don Boska měli tvořit pravou řeholní společnost, prochnutou týmiž ideály, sdruženou k té muž apoštola: záchraně mládeže, pečující tytež vyhody jako každá jiná řeholní společnost a mající podstatně tytež povinnosti, tj. slib chudoby, čistoty, poslušnosti. Od ostatních dvou jmenovaných větví se měli odlišovat jen tím, že jejich oděv, jakož i ostatní vnější forma apoštola by byla v souladu s prostředím, ve kterém by působili.

Don Bosko musil bohužel ve svých Pravidlech a Stanovách tuto myšlenku změnit. Před 100 lety myšlenka na skupiny laiků, kteří žijí pravým řeholním životem ve světě, vázání řádnými řehol-

nímy sliby, se všemi výhodami a povinnostmi, a jsou za takové i veřejně od Církve uznávani, jako je tomu dnes již v mnohých případech, nebyla ještě zralá. Aby dosahl schválení Pravidel pro své Spolupracovníky, světec musil představit toto Sdružení jen jako Třetí řád, jako tomu bylo již v případě terciářů františkánského a dominikánského řádu, s více méně stejnými duchovními závazky a výhodami.

Sdružení Salesiánských spolupracovníků je tedy třetí salesiánskou rodinou, která nemá sice charakter moderního laického řeholního institutu, ma ale stejnou účast na modlitbách, odpustcích a všech duchovních výhodách, které jsou vlastní salesiánům a Dcerám P. Marie Pomocne; je považováno Církví svatou za pravý Třetí řád, který je rovnoprávně připojen k salesiánům.

Účelem Sdružení spolupracovníků není ale jen osobní posvěcení, jako je tomu u jiných terciářů, nýbrž především apoštolát. Nejsou vázani k žádným mimořádným povinnostem a skutkům pokání. Žádá se jen vzorný křesťanský život, denní modlitba jednoho Otčenáše, Zdravas Marie a Sláva Otci, a pomáhat nějakým způsobem na záchraně duší, především mládeže.

Jeaná se tedy o nejširší možnost apoštolátu, přizpůsobenou možnostem a vlivu, jimiž dobrý katolík ve svém prostředí může působit, ma-li v umyslu spolupracovat nějak na spáse mladých duší a zaslužit se tak o obnovu lidské společnosti.

Sv. Jan Bosko, když zakládal v roce 1876 Sdružení salesiánských spolupracovníků, nastínil jeho účel těmito slovy: "My, křesťané, se musíme v těchto těžkých dobách sjednotit a rozšiřovat všemi prostředky, které nám poskytuje naše náboženství, ducha modlitby a lásky a tak odstranit nebo alespoň omezit zlo, které vydává v nebezpečí dobře mravy dospívající mládeže, v jejíchž rukou spočívá osud občanské společnosti."

Apoštolát salesiánských spolupracovníků soustřeďuje své síly hlavně na otázky týkající

se mládeže; v myslí světce je ale salesiánský spolupracovník především činným katolíkem, který působí na své prostředí v nejširším smyslu nynější katolické Akce, a to kdykoliv a kdekoliv je mu to vůbec možno.

Tento vlastní úkol spolupracovníků: pomáhat nějakým způsobem na zachráně duší, zvláště mládeže, vyjádřil světec konkrétně ve čtyřech bodech:

1. Prohlubovat mezi lidem náboženská přesvědčení;
2. Podporovat kněžská povolání;
3. Šířit dobrý náboženský tisk;
4. Učastnit se jakéhokoli dobrého díla pro blaho duší, hlavně mládeže. Láska sama vnukne, kde a jak je možno pomoci.

V těchto několika slovech je tedy nastíněn především onen široký apoštolát, kterého je dnes tolik potřeba. V myslí sv. Don Boska salesiánské spolupracovníci nejsou zde jen proto, aby podporovali salesiánské dílo, jsou považováni za pravou třetí rodinu, jsou tedy i odpovědní za jeho rozvoj, za uskutečňování těch idealů, z nichž je Boží Prozřetelnost vzbudila. Je zajímavé, že Don Bosko, ač potřeboval peněz, a mnoho peněz, na vydržování svých ústavů pro opuštěnou mládež, nějakou hmotnou podporu od svých spolupracovníků v zmíněných Pravidlech zvláštním způsobem nevyžádal. Pro sv. Jana Boska salesiánský spolupracovník je především apoštol, který chce pracovat a zajímat se o výchovu mládeže. Svůj zájem vyjádří pak, jak mu to jeho láska a možnosti dovolí.

Svatý Jan Bosko rozlišoval velmi dobře mezi Spolupracovníky, tj. třetí svou rodinou, po zůstávající z katolíků laiků nebo kněží světských, kteří mají i účast na všech duchovních výhodách Salesiánské společnosti, a mezi dobrodince, tj., těmi osobami, které někdy nějakým způsobem na jeho dílo přispěly, nebo mu nějak projevily své sympatie. Mezi přátele a dobrodince díla pro záchranu mládeže počítal světec např. i ony osoby ji

ných vyznání a jiných směrů politických, či vlažných katolíků, kteří mu prokazali nějaké dobro, a byl i k nim vděčným. Mezi své spolupracovníky je ale nepočítal.

Považovali jsme za vhodné nastínit zde krátce rozdíl mezi sales. spolupracovníky a dobrodinci, tak jak je pojímal sv. Jan Bosko, zakladatel Salesiánské společnosti.

Účelem těchto slov je totiž upozornit všechny ty, kteří dostávají Sales. věstník, jenž informuje o tomto světovém hnutí pro záchranu mládeže, na duchovní vyhody, jichž mohou být účastní a na možnost vyjádřit svůj křesťanský život i konkrétnějším apoštolátem ve svém prostředí: vykonat něco pro naši mládež a být tak účasten oné zvláštní odměny Boží, připravené duším apoštolů.

K tomu je ovšem zapotřebí, aby nám každý z Vás, drazí přátelé, napsal, měl-li by zájem, abychom zde v luríně připojili jeho jméno k seznamu těch, kteří požívají jako Salesiánští spolupracovníci stejných výhod duchovních jako salesiáni a jsou členy Sdružení.

Podmínky jsou, jak už bylo řečeno:

1. Stáří aspon 16 let;
2. Pomodlit se denně jeden Otčenáš, Zdravas a Sláva Otci za spásu duší mládeže;
3. Snažit se dle možností i něco pro tu mládež vykonat.

Salesiánský věstník, který je pojátkem tohoto Sdružení a který občas dostáváte, má samozřejmě za účel informovat předně salesiánske spolupracovníky o činnosti a rozvoji tohoto díla, na němž chtějí spolupracovat; posíláme jej ale všem, i našim přátelům, příznivcům, dobrodincům, těm, kteří s námi sympatisují, anebo nějakým způsobem by se mohli naše dílo zajímat. Předplatně nemá, příspěvky, přijdou-li jaké a v jakékoliv formě, odplatíme modlitbou a svěříme Boží Prozřetelnosti, která je určitě vyrovná.

P. V. Tatak.

JEŠTĚ JEDNOU O NÁBOŽENSTVÍ

Již v prvním čísle letošního ročníku jsme poukázali na boj, který vede komunistický režim v Československu proti náboženství všeobecně a proti náboženské výchově mládeže zvláště. Vracíme se k tomuto námětu s několika novými výňatky z Rudého práva.

Článek "Náboženství a morálka", uveřejněný v březnu t.r., vyvolal řadu dopisů čtenářů, na které odpovídá v článku "Ještě jednou o náboženství a morálce" Miroslav Gottlieb (nemýlím-li se, Gottlieb by česky znělo Bohumil. Jaká to ironie!) dne 1. července 1959. Zdá se, že se autor stal duchovním rádcem všech těch, kteří v důsledku bezbožecké propagandy začínají kolísat ve víře. Shledává "potěšitelné, že právě ti pisatelé, kteří více či méně v náboženství dosud věří, otevřeně v dopisech vyjadřovali své pochybnosti. Svědčí to o tom, že jejich náboženské přesvědčení je rozkolísáno, že se na místo slepé víry neúprosně dere uvažování, přemýšlení, síla rozumu."

Stálo by za to pozastavit se nad hloubkou onoho "uvažování", které probíhá uprostřed halasných frází stranických či závodních schůzí, podníceného vážnou otázkou "Jak budu žít, až mne vyloučí ze zaměstnání pro moje náboženské přesvědčení?". Dalo by se uvažovat i o oné "síle rozumu", vezmeme-li si za příklad protináboženské argumenty, kterými kterási sovětská vědecká revue dokazuje že Bůh neexistuje: "Sputníky a Luníky na své cestě vesmírem nenarazily ani na nesmrtelné duše, ani na Boha, ani neproletěly nějakým rájem a tedy..." Podobné důkazy jsou dobré právě tak pro ty, kteří jakživi neslyšeli o Bohu ani slova.

I když ne tak naivních, přece ale notně opotřebovaných a pochybných vývodů používají i soudruzi z Rudého práva. Jen namátkou uvádíme část přílohy určené pro dětské čtenáře. Jan Hostáň se v ní vrací do dětských let a vypráví o svém setkání se strýcem Jáchymem. Strýc mu

vyprávěl o svých zážitcích z války, o utrpení, kterým prošel on a tolik jiných kamarádů.

"Byly nás milióny, kteří tak trpěli. Jednou v Pripešských močálech zůstalo po bojích dvacet tisíc mrtvol v bahnech. Nikoho jsme nemohli pohřbít, protože udělat krok vedle cestičky znamenalo zvolna se propadat do černého bahna rašeliny, do smradlavých vod, které člověka znenáhla pohlcovaly, až se bahnem zaskl.

Myslíl jsem si: Kdyby byl nějaký bůh na světě, jak by se mohl na tolik neštěstí dívat? Jak by to vydržel, netrestat zločince, kteří ženou lidi do válek? - Prožil jsem mnoho a viděl jsem tolik utrpení, že jsem se vrátil z vojny jako nevěrec. Maminka byla tak pobožná, že to ani nemohla pochopit. A teď já jí přišel z vojny - a vypravoval jsem o světě. A vidíš: - uznala, že mám pravdu..." (Rudé právo, 5.VII. 1959).

Rozumný člověk vidí na první pohled, že právě ze skutečnosti, že na této zemi je tolik zla, je třeba soudit, že jednou k vyúčtování z našich skutků dobrých i zlých musí dojít, buď zde na zemi, nebo po smrti. Ovšem, kdo udělá byt pouze jeden krok vedle cestičky zdravého rozumu, propadá se zvolna do černého bahna pochybností, do smradlavých vod nevěry, která člověka znenáhla pohlcuje, až se zaskne.

Příklad přímočarého myšlení nám zato podává M.Gottlieb, když odpovídá na otázku, zda je soukromou záležitostí člena strany, jak vychovává své děti: "... Nevychovává-li je však v komunistickém duchu (a posílá-li je například i do náboženství), pak to už není jen jeho záležitostí. Tu každý má právo, ba co více - povinnost poukázat mu na to a přesvědčovat ho o jeho nesprávném počínání." (Rudé právo, 1.VII. 1959)

Ano, komunismus nikdy nemůže souhlasit s náboženskou výchovou dětí, a dopřává-li dosud věřícím ve vlasti trochu svobody, není to z pohnutek svědomí či z ohledu na převážnou část katolického obyvatelstva, ale pouze z taktických důvodů, neboť doufá, že právě touto částečnou vnější blahovůlí a soustavným zálučným podkopáváním náboženského přesvědčení dojde k svému cíli, k vytvoření člověka bez víry a bez náboženství. Že tento člověk bude i bez morálky a bez vnitřního klidu, na tom mu pramálo záleží.

X. Záběry ze života sv. J; Boska
podle knihy P. Albertiho: Světec Don Bosko.

Až do konce svého života uschovával si Don Bosko sešitek, do kterého si o exerciciích před vysvěcením na kněze napsal různé poznámky a předsevzetí, jak mu je diktovalo srdce osvícené Boží milostí.

Poznámky ty jsou zajímavé:

"Kněz nepřichází nikdy sám ani do nebe ani do pekla. Zůstane-li svému povolání věren, přichází do nebe s dušemi, které svým dobrým příkladem spasil. Jestliže však šel špatně a pohoršlivě, padá do pekla i s dušemi, které svedl.

Myšlenka ta kéž mne sílí, abych zachovával tato předsevzetí:

1. Nebudu nikdy chodívat na procházku, leč z nutnosti, k nemocným, atd.

2. Budu přísně dbáti, abych dobře využítkoval svého času.

3. Když půjde o spásu duší, budu ochoten vždy trpět, pracovat a pokořovat se.

4. Láska a přívětivost sv. Františka Saleskeho kéž mne vede ve všech mých činech.

5. Budu vždy spokojen s jídlem, jež mi bude předkládáno, pokud nebude škodlivým pro zdraví.

6. Do vína si budu vždy přilévat vody a budu je pít jen jako lek, totiž jen tehdy a tolik, kolik pro zdraví bude třeba.

7. Protože práce je mocnou zbraní proti nepřítelům spasení, budu svému tělu popřávat toliko pět hodin nočního spánku. Nikdy si nelehnu ve den, zvláště ne po obědě, leč v nemoci.

8. Denně budu chvílku rozjímat a něco

duchovního čist. Denně navštívímna chvílku Velebnou Svátost, nebo se asponk Velebné Svátosti pomodlím. Má příprava na mši sv. a díkůčinění po ní potrvají čtvrt hodiny.

9. Vyjma zpovídání a věcí pro duchovní život opravau nutne, nebudu se nikdy bavit s ženami.

V den Nejsvětější Trojice dne 6.června 1641 sloužil Don Bosko v kostele sv. Františka z Asisi v Turině svou první mši svatou u oltáře sv. Anděla Strážce, na leve straně hlavního oltáře. K oltáři jej doprovázel jeho krajan a přítel Don Cafasso, profesor kasuistiky v Kněžském ustavě, sousedícím s kostelem sv. Františka.

V Castelnucvu, kam Don Bosko náležel jako farník, přáli si velice, aby Boskovy primice byly doma, ale Don Bosko zase toužil, aby primiční den mu byl dnem soustředění a díkůčinění Panu Bohu za milost kněžství. Proto byla jeho první mše svatá tichá, co světa takřka nepozorovaná.

Životopiscové Dona Boska se rozepisují o citech, které v tomto svatem a šťastném okamžiku rozechvívaly srdce novoknězovo, ale čtenaři jistě odpustí, když se o tom pomlčí. Radost, vačnost, prosby, všechno co provází novosvěcence k první mši svatě, jsou věci tak vnitřní, tak soukromé a nesvěřitelné, že nemožno o nich mluvit a je líčit. O pocitech novokněze, stojícího po prve u oltáře, možno říci jedině slova sv. Pavla: Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do srdce lidského nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují. Všechna studia, všechny námahy a trampoty, všechna příprava na kněžství stojí za milost první mše svatě, i kdyby kněz po ní měl hned zemřít.

V pondělí zašel Don Bosko do mariánske svatyně turinske, zasvěcene Panně Marii Vítěznej, a zvané všeobecně La Consolata. Tam sloužil druhou mši svatou a poděkoval vroucně Panně Nejsvětější za nesčetná dobrodiní od Ní přijata.

Na úterý odešel do Chieria a sloužil mši svatou u sv. Dominika, kde žil jeho bývalý profesor otcovský přítel Don Giusiana. Profesor plakal dojetí při žákově mši svate, a podržel si Boska po celý den jako hosta.

Poslouchejme raději vlastní vyprávění sv. Dona Boska: "Ve středu jsem obětoval svatou Oběť v turinské katedrále. Ve čtvrtek o slavnosti Božího Těla jsem uspokořil své krajany, odebral jsem se do Castelnucva, tam jsem měl zpívanou mši sv. a vedl průvod Božího Těla. Pan probošt pozval pak na oběd me příbuzne, duchovenstvo a předáky farnosti. Všichni se se mnou radovali, viděl jsem, jak všichni moji krajane mne milují a jak všichni závodí, aby mi udělali radost.

Večer jsem přišel do rodného domku. Když jsem se blížil k domovu a vzpomněl si na sen, který jsem měl ve svých devíti letech, nemohl jsem potlačit slz a pravil jsem: Jak podivne jsou úradky Boží Prozřetelnosti! Pan Bůh vyzvedl ze země uboheho klučíka a postavil jej mezi knězate svého lidu!

Když jsme toho dne s maminkou osaměli, řekla mi tato pamětihodná slova:

'Jsi knězem a sloužíš mši svatou, jsi tedy od této chvíle blíže Ježíši Kristu. Nezapomínej však, že sloužit mši svatou znamená začít trpět. Nepovšimneš si toho hned, ale časem pochopíš, že ti tvá matka řekla pravdu. Víím jistě, že denně se budeš za mne modlívát, aťkud budu živa, i po me smrti, a to mi stačí. Ode dneška se stárej jedině o spásu duší, na mne nemysli!'".

Vzácná slova svate knězské matky!

+ + +

Po primici zůstal Don Bosko několik měsíců v rodné farnosti, zastáváje uprázdněné místo kaplanské. Pan probošt si take přál, aby Don Bosko zůstal jeho kaplanem. Současně přišli lidé z Murialda a prosili, aby převzal uprázdněné místo exponovaného kaplana a učitele u nich, slibovali mu i zvýšení platu a mnoho jiných přilepšení. Vá-

bivou byla nabídka nějaké bohaté rodiny Janovské, která si přála mítí Dona Boska vychovatelem svých dětí, zaručujíc mu byt, stravu a tisíc lir ročně.

Přátele radili, aby místo přijal, může pry hned pomáhat mamince a bratrovi, ale maminka se vzepřela, bojíc se, aby se její syn v blahobytu nezkažil: "Co?", pravila, "můj syn má přijít do domu bohatých lidí? Co by dělal s tisícem lir? Co bychom si počali s tisícem lir já a Josef, kdyby Jeník utrpěl zkázu na duši?"

Jako v jiných důležitých věcech šel Don Bosko pro rozhodnutí o své budoucnosti do Turina k Donu Cafassovi. Ten mu pravil: "Nic nepřijímejte! Přijďte sem do Turina a doplňte svou kněžskou výchovu v Kněžském ústavě."

A novokněz Jan Bosko tak učinil.

Z KALENDÁŘE

Několik událostí, které nám připomíná letošní prosinec:

- 6. XII. 1934 - Otevírá se sales. ústav v Ostravě-Vítkovicích./Dnes je zabrán pro vojenské účely./
- 6. XII. 1934 - Svěcení základního kamene sales. ústavu v Praze-Kobylisích./Dnes je zabrán pro vojenské účely./
- 14. XII. 1869 - Narodil se P. Ignac Stuchlý, první český salesián.
- 18. XII. 1859 - Don Bosko shromažďuje pry ní skupinu jinochů, odhodlaných státí se členy Salesiánské společnosti.

Z domova přišla zpráva o smrti bývalého ředitele salesiánského ústavu v Brně - Žabovřeskách,

P. VOJTĚCHA TOMÁŠE.

Dne 24. září byl zaměstnán trháním ovoce. Z neznámé příčiny spadl a byl na místě mrtev.

Slavnostního pohřbu se zúčastnilo mnoho lidí, kteří tak veřejně projevili svůj dík horlivému knězi.

P. Tomáš byl v době koncentrace řeholníků v roce 1950 právě v nemocnici a tak unikl nespravedlivému zákroku. Po uzdravení zůstal v nemocnici kaplanem a pomáhal jak mohl, zvláště mladším spolu-bratřím, které se komuniste snažili odvrátit od jejich kněžského ideálu.

Vzpomente si v modlitbách na duši zemřelého, který se tolik zasloužil o rozvoj našeho díla ve vlasti, zvláště o stavbu ústavu v Ořechově u Polešovic v letech 1940-41, kterou vedl jako zkušený prefekt hned po vysvěcení na kněze. Svou osobností dovedl zapůsobit na všechny, kdo s ním přišli do styku, a seznat chléb pro tolik mladých kleriků i v nejtěžších letech války.

Odpočívej v pokoji!

TŘI OTÁZKY A JEDNA RADA:

1. Chci být opravdu přesvědčeným katolíkem?
2. Chci skutečně spolupracovat na spáse duší?
3. Duch apoštolátu sv. Don Boska vyhovuje mým sklonům?

Je-li Vaše odpověď na tyto tři otázky kladná, přihlaste se ještě dnes do Sdružení sales. spolupracovníků!

Sestra Anežka píše...

Již roku 1926 odjížděla z Československa do Itálie mladá dívka, Anežka Holíčková, aby v Turíně vstoupila do kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice. Za několik let nato, v roce 1932 ji představené určily do misí do Jižní Ameriky, kde je již řadu let ředitelkou velkých ústavů pro dívčí mládež. Lonského roku byla zvolena delegátkou na Generální kapitulu Dcer P. Marie Pomocné.

Jak víte, jsem nyní v jiném ústavě, který je pravým opakem toho, kde jsem byla dříve. Stavíme zde hezký moderní ústav a tak já dělám též inženýrku, a věřte mi, je to hezká práce. Myslím, že bych si již dovedla i sama postavit dům. Kdo ví? Snad to bude ten náš první ústav ve vlasti!

Zde se nacházíme v předměstí města San Paulo, tři čtvrtě hodiny od středu města. Žije tu 170.000 obyvatel, většinou zaměstnaných v průmyslu. Do našeho ústavu, který je snad nejlepší, chodí 920 externích žaček. Je nás na tu práci 15, kromě pěkného počtu profesorů. Rodiče i holky mě mají rády. Ale nemyslete si, že s nimi žertuji, jsem přísná. Mám je ale velmi ráda, ty naše holčičky a ony k nám chodí do školy velmi rády, takže je musíme po vyučování téměř vyhánět z ústavu.

Máme zde též jeden měsíc prázdnin, ale pracujeme, a každý den jedna z nás jde do kuchyně. Neumí-li vařit, musí se naučit. Zítra bude můj den, tak již dnes studuji, co budu dělat. Máme zde stále dobrou náladu, je-li někomu smutno, může k nám přijít a hned mu bude lépe...

Každou neděli máme v naší kapli mši svatou pro Němce. Oni zpívají, modlí se a mají kázání po německu. Já s nimi zpívám a poslouchám kázání. Máme zde také vnučky a dcery Čechů, někdy si s nimi pohovořím, ale bohoslužby pro ně nemáme, poněvadž zde českých kněží není.

Sestra Anežka.

Pod tvoji korouhví

TURIN: Téhož dne, kdy sv. Otec Jan XXIII. rozdával v basilice sv. Petra kříže 510 novým misionářům, v basilice Panny Marie Pomocnice nejdůst. hlavní představený zavěšoval misijní kříž na hrud 133 salesiánů, kteří tvoří již 84. misijní výpravu do zámoří. Z celkového počtu je 17 kněží, 102 klerici a 14 spolubratří laiků-koadjutorů.

HONGKONG: Výsledky celoroční námahy v šesti ustavech Hongkongu a Makao jsou opravdu potěšitelné: 443 chlapci vstoupili do Církve katolické. I ostatní chlapci pocítili vliv družin salesiánské mládeže, které vydatně pracují uprostřed žáků našich škol, převážně pohanů.

PORTO VELHO - Brazílie: V katedrále Porto Velho byl na závěr oslav stříbrného kněžského jubilea J. E. Msgra Jana Costy, preláta misijního území Porto Velho, posvěcen mramorový oltář. Jednotlivé části oltáře, vážící celkem osm tun, musely být dopraveny ze San Paulo ve 100 bednách s mnoha obtížemi pralesem až do těchto odlehlých končin Amazonie. Jde o první velký mramorový oltář v celé oblasti.

IBI - Španělsko: Městečko Ibi, známé v celém Španělsku výrobou hraček /ačkoliv čítá pouze 5.000 obyvatel, je tu v provozu více než 25 výroben, kde pracují opravdoví imělci v tomto oboru/, požádalo salesiány o otevření nové odborné školy pro učně tohoto průmyslu. Výlohy spojené se stavbou budovy pro 150 interních a 350 externích žáků byly hrazeny z dobrovolných příspěvků dělníků a podnikatelů, kteří se zavázali obětovat na tento účel dvě procenta ze svých mezd a zisků.

TURIN: Z podnětu ředitele katechetické revue "Catechesi", vydávané Sales. katechetickým ústředím v Turíně, konal se v posledních dnech srpna sjezd "Přátel Catechesi", na němž různí odborníci a ka-

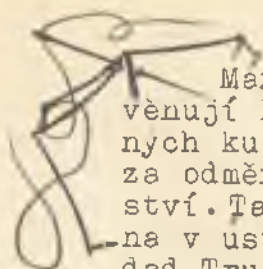
techete prodebatovali stav vyučování náboženství v Itálii. Tohoto prvního kongresu, který se odbyval v studijním středisku Maria Neposkvrněná v alpském sídle Passo della Mendola, náležejícím milánské katolické universitě, se zúčastnilo 170 katechetů a katechetek, kněží, řeholníků, řeholnicích sester a laiků.

LISABON - Portugalsko: Letošní VII. kongres B.I. C.E./Bureau International catholique d'éducation/ studoval otázku: Dítě a jeho budoucí zaměstnání. Během relací i při jiných příležitostech bylo vícekrát poznamenáno, že právě odborné školy, založené sv. Janem Boskem, mohou posloužit za vzor odborné přípravy mládeže do života.

CASTELGANDOLFO - Itálie: b. září svatý Otec Jan XXIII. navštívil farní chrám Castelgandolfo, kde papežove tráví letní měsíce. Správu fary vedou již od roku 1926 salesiani, kteří pracují teč v přílehlé sváteční cratoři a v různých náboženských organizacích. Po Mši svate měl svatý Otec krátky důvěrný projev k farníkům, které vyzýval k nábožne přítomnosti na nedělních bohoslužbách. Cestu z kostela do svého paláce vykonal pěšky, za neutuchajícího jásotu věřících.

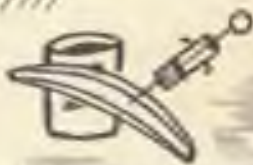
ŘÍM: Mezi třemi faráři, vyznamenanými městskou správou za jejich zásluhy o duchovní růst Říma, byl i P. J. Brossa, farář basiliky Nejsv. Srdce Páně, vystavěné sv. Donem Boskem. P. Brossa zastává tento úřad již přes 40 let, takže je, co do trvání v úřadě, nejstarším římským farářem.

BAN PONG - Siam: Na závěrečných zkouškách před komisí ministerstva školství prošli žáci posledního kursu sales. vyšší střední školy v Ban Pong s úspěchem. Tato udalost, v siamských podmínkách neobvyklá, byla oceněna jak místním tiskem, tak i v rozhlase, což přispělo k dalším projevům uznání hodnoty salesiánských škol v Siamu. Jako otlibě se teší tyto školy vplyvá již ze skutečnosti, že škola v Ban Pong má 1313 žáků, Haad Yai 1130, Ratburi 700, Udorn 250, převážnou většinou budhistů.

Manželky vyslanců lů různých států věnují každých 14 dní určitý čas šití různých kusů prádla a šatstva, které slouží za odměnu dětem, učícím se pilně náboženství. Tato mimořádná pracovní byla otevřena v ustavě Dcer P. Marie Pomocne v Ciudad Trujillo /Rep. S. Domingo/, z podnětu manželky španělského vyslance.

Sníme tvůj popel

P. Alois Cocco, misionář z Venezuely vypráví, jakým způsobem si získal oblibu indiánů.

Čaroděj kmene, velmi vážený široko daleko, kdysi léčil jednoho nemocného, ale bez výsledku. Ačkoliv na něho foukal ze všech sil a povykoval kolem něho již po pět dní, "zlý duch" se nedal z nemocného vyhnat. Misionář, který sledoval jeho počínání, věděl, že by tu pomohla jediná injekce. Jak se ale k nemocnému dostat? Čaroděj by mu určitě nedovolil se ho ani dotknout. Obrátil se tedy na čaroděje: "Poslyš, zkusíme to spolu. Ty foukej na zlého ducha a já jej píchnu touto jehlou (a ukazoval mu injekční jehlu). Možná, že se zlý duch poleká a uteče." Čaroděj si dal říci, pokus se podařil. Od té doby nemine jeden den, aby někdo nepřišel za misionářem s prosbou o pomoc. Nejhorší je na tom, že jsou všichni přesvědčeni, že je třeba vždy píchat do nemocné části těla. Někdo chtěl dokonce, aby mu zabodl jehlu i do oka.

Za tyto služby mu indiáni dali ten největší projev vděčnosti jaký znají: Slíbili mu, že jej neopustí ani po smrti: "Až zemřeš, spálíme tě s množstvím dříví a sníme tvůj popel s velkými banány, všichni společně, jako bys byl náš příbuzný!"

Na štěstí ještě k tomuto bezmeznému projevu vděčnosti nedošlo.

z redakce:

Dovolte nám, abychom na zakončení těchto několika stran, kterými se Vám občas hlásíme jako Vaši věrní přátelé, dodali několik maličkostí, které pro Vás nebudou bez zájmu.

Předně znovu připomínáme všem, kteří mají v rodině nebo v příbuzenstvu děti, které umějí, nebo se učí česky, na ALBA SPLENDOR, vydaná za spolupráce českých salesiánů a Křestanské Akademie v Římě. Již vyšly 4 svazečky o životě Pana Ježíše. Každý svazeček stojí 50 lir, celá první série tedy stojí 200 lir.

Nejdůst. pan opat Ondrák již vyhlásil Národní pout na Eucharistický kongres do Mnichova. Má být dalším srdečným setkáním krajanů z těch nejrozumnějších končin světa. Přihlaste se tedy ještě dnes!

Z různých stran nám došla slova uznání a děků za práci vykonanou během letního táboru v Norsku. Děkujeme co nejsrdečněji všem za tuto pozornost. Ujistujeme je, že tak jako v minulosti, i nadále chceme české mládeži věnovat všechnu péči, kterou od nás tato bude vyžadovat. V mezích možností chceme v započaté práci pokračovat a ji nadále zlepšovat.

V naději, že Vám toto číslo Sales. věstníku dojde ještě v době vánočních svátků, projevujeme Vám své vánoční blahopřání. Božský Spasitel nepřišel na svět jen proto, aby přijal hold betlemských pastýřů a mudrců, ale přeje si i naši poklonu. Každého z nás chce pak odměnit štědrým darem své milosti. Kéž tento vzácný dar Boží nechybí pod stromečkem ani jednoho z Vás, drazí přátelé!

Své dopisy, milodary na Mše sv. a jiné pošlete laskavě na adresu: Salesiani Boemi /P. V. Taták/, Via Maria Ausiliatrice 32, TORINO, Italia, anebo prostřednictvím pana V.F. Jelínka, 4032 So. 13th Str., OMAHA 7, - Nebr., U.S.A.